

Sygn. akt VI U 618/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 3 marca 2017 r., znak: (...)

w sprawie: A. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 618/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 marca 2017 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał ubezpieczonemu A. Z. emeryturę od (...)r. Podstawa obliczenia emerytury została pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur na podstawie art. 184 w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie wskazując, iż w jego ocenie organ rentowy mylnie zastosował do jego przypadku przy obliczeniu emerytury art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, bowiem nabył on prawo do emerytury w obniżonym wieku w 2009 r. Tym samym, zdaniem ubezpieczonego, pomniejszenie podstawy obliczenia emerytury nie było zasadne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. Z. (ur. (...)) nabył prawo do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia

1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w 2009 r. Na podstawie art. 24 ust. 1b pkt 1 prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym (tj. 65 lat 5 miesięcy) ubezpieczony nabył 21 lipca 2014 r.

Bezsporne.

Stan faktyczny między stronami w niniejszej sprawie był bezsporny, natomiast istniejący spór miał charakter sporu prawnego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie. Ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw wprowadzono zmianę w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych polegającą na dodaniu do treści art. 25 ustępu 1b, zgodnie z którym jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Ustawa (i tym samym wyżej zacytowany przepis) weszła w życie z dniem

1 stycznia 2013 r. Z treści tego przepisu wynika, że jeżeli ubezpieczony pobierał emeryturę na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej (tak jak w przypadku ubezpieczonego) - podstawa wymiaru jego pełnej emerytury zostanie pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych częściowych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Innymi słowy, podstawa obliczenia „kolejnej” emerytury jest pomniejszana o kwoty wcześniej pobranych emerytur, przyznanych przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Ubezpieczony nabył prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym (...)r., a więc po wejściu w życie tego przepisu i tym samym ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego powinno nastąpić na podstawie stanu prawnego obowiązującego w tej właśnie dacie, czyli z uwzględnieniem przepisu art. 25 ust. 1b ww. ustawy. W nowym systemie (zdefiniowanych składek), gdzie świadczenie nabywa się za okresy ubezpieczenia, wysokość świadczenia zależy od sumy zaewidencjonowanych składek. Pobranie emerytur na podstawie wyżej wskazanych przepisów (w tym na podstawie art. 184) oznacza skonsumowanie części kapitału składkowego, w związku z czym ustawodawca zdecydował o odliczaniu od niego sumy wypłaconych emerytur (wyrok SA w Poznaniu z dn. 15.01.2015 r., III AUa 445/14). Podkreślić w szczególności należy, iż fakt, że ubezpieczony nabył prawo do emerytury w tzw. obniżonym wieku w 2009 r. nie ma żadnego znaczenia dla zastosowania przepisu art. 25 ust. 1b ww. ustawy, istotny jest bowiem jedynie powszechny wiek emerytalny. W myśl art. 100 ust. 1 ww. ustawy prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa i skoro ubezpieczony prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym nabył w dniu (...)r. to ustalenie prawa do emerytury oraz ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego powinno nastąpić na podstawie stanu prawnego obowiązującego w tej właśnie dacie (wyrok SA w Białymstoku z dn. 31.08.2016 r., III AUa 190/16).

Powołany przez ubezpieczonego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie zapadł na gruncie innego stanu faktycznego – tam bowiem ubezpieczona od 2007 r. pobierała wcześniejszą emeryturę, w dniu 8 października 2012 r. ukończyła 60 lat i tym samym osiągnęła powszechny wiek emerytalny (uzyskała prawo do tzw. „zwykłej” emerytury), natomiast wniosek o przyznanie prawa do świadczenia złożyła w dniu 23 sierpnia 2013 r.

W związku z powyższym, najistotniejszą kwestią w tamtej sprawie było rozstrzygnięcie, czy skoro ubezpieczona osiągnęła powszechny wiek emerytalny jeszcze przed wejściem w życie art. 25 ust. 1b, a wniosek złożyła już po jego wejściu w życie to czy ww. przepis będzie miał zastosowanie w takim przypadku. Sąd Okręgowy w Szczecinie doszedł do wniosku, że skoro ubezpieczona nabyła prawo do emerytury jeszcze w 2012 r., kiedy nowe przepisy nie obowiązywały, wysokość należnego jej świadczenia musiała zostać obliczona przy uwzględnieniu regulacji obowiązujących w tej właśnie dacie.

Wyżej poczynione rozważania świadczą o tym, że organ rentowy prawidłowo zastosował przepis art. 25 ust. 1 b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wydał zgodną z prawem decyzję.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Ewa Milczarek